

til adfærdskodeksen, hvor den danske holdning til det i og for sig er meget godt udtrykt.

Det siges her under erklæringer – sådan begynder denne adfærdskodeks: Rådet er enig om at anvende erklæringer til optagelse i protokollen med tilbageholdenhed. Det siges videre, at med henblik herpå bør Rådets organer, når det er hensigtsmæssigt, bestræbe sig på at indarbejde indholdet af de planlagte erklæringer i selve lovforskriften eller i begrundelsen.

Med andre ord: I adfærdskodeksen er der tilkendegivet en principiel stilling til erklæringer. I praksis må vi nok erkende, at det har knebet. Det er ikke, fordi vi ikke har arbejdet med denne sag. Det udtrykker udmærket regeringens politik, hvad der her er sagt. Vi kan se efter adfærdskodeksen fra ca. et halvt års virksomhed, at der var vedtaget, jeg tror, det var 313 retsakter. For de 158's vedkommende, altså godt og vel halvdelen, var der ikke afgivet nogen erklæringer. Over for de sidste 155 retsakter var der afgivet i alt 552 erklæringer til protokollen, hvoraf de 549, altså alle undtagen tre, var offentliggjort. De resterende tre har Folketingets Europaudvalg fået, således at det danske Folketing altså har helt overblik over, hvad der er afgivet af erklæringer. Men jeg synes, det er for mange, og bestræbelsen bør gå i retning af at formindske antallet af erklæringer.

Hr. Kristian Thulesen Dahl har ved flere lejligheder her rejst spørgsmålet om, hvem der er inviteret til møde i Statsministeriet, og ville gerne have at vide, hvorfor han ikke var inviteret. Jeg vil da gerne forsøge at give et svar, men jeg er ikke sikker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl vil bryde sig om svaret. Det er, fordi hr. Kristian Thulesen Dahls ytringer om EU-sagerne vedholdende har haft en sådan karakter, at vi med fuldstændig sikkerhed ved, at hr. Kristian Thulesen Dahl vil være imod hvad som helst, der kommer ud af den regeringskonference. Det gør, hvad skal vi sige, lysten til at føre en intens diskussion lidt mindre. Det er måske forståeligt; det er vel, fordi hr. Kristian Thulesen Dahl som vanetænkner i EU-spørgsmål rangerer helt i Keld Albrechtsen-klassen.

Fru Annette Just spørger om fordelene ved at flytte asyl over i søjle 1. Det kan man jo vende og dreje, men jeg vil gøre opmærksom på, at det ikke er en given sag, fordi man flytter asylsager over i søjle 1, at der så dermed er kvalificeret flertal. Der er lande, der i fuld alvor går ind for at flytte asylspørgsmål fra søjle 3 til søjle 1, men således at sagerne skal afgøres ved enstemmighed.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg gerne sige, og det er jeg glad for at få slået fast, at det er positivt forkert, når hr. Keld Albrechtsen siger, at det jo er EF-Domstolen, der bestemmer grænserne for Unionens beføjelser. Det er jo ikke rigtigt. Det fremgår i øvrigt også af Traktaten selv, artikel 4, hvor der udtrykkeligt står: »Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved denne Traktat«. Det er det, der på lærd sprog hedder attributionsprincippet, som der er skrevet lærde værker om, men som altså er et udtryk for, at EU-institutionerne har de beføjelser og kun de beføjelser, som de er tillagt.

Ja, jeg kan konstatere, at det er farligt at konstatere ting her i salen. Man kan stadig overraskes. Jeg synes jo ikke, det skulle være så farligt i en dagsorden at konstatere, hvad der er rigtigt, nemlig at regeringen handler inden for rammerne af sit forhandlingsgrundlag. Det ville jo virkelig være sensationelt, hvis Folketinget konstaterede, at vi ikke handlede inden for rammerne af vores forhandlingsgrundlag. Så havde vi en diskussion, vil jeg sige. Men at det skulle være særlig bemærkelsesværdigt, at regeringen handler inden for rammerne af forhandlingsgrundlaget, det har jeg meget svært ved at følge med i, og jeg må give fru Mimi Jacobsen ret i, at det nok vil være en diskussion, der er svær for de fleste at følge med i.

Og lad mig så sige – men jeg må gøre det så elskværdigt, jeg kan – at hr. Keld Albrechtsen har været ved at formulere sig i dag på en sådan måde, at det var lige ved, at han kunne stemme for en dagsorden, hvori ordet EU forekom. Jeg vil sige, det er endnu ikke lykkedes nogen her i salen mig bekendt at formulere en dagsorden, som indeholder ordene EU, som hr. Keld Albrechtsen har stemt for, dvs. det er virkelig en kunst at formulere en sådan.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen og fru Annette Just for korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, jeg kan da sige til ministeren, at det lykkedes jo faktisk hr. Kristian Thulesen Dahl at formulere en sådan dagsorden, og måske endda det også lykkes for ministeren. Det vil jeg da i virkeligheden håbe.

Ministeren sagde, at EU i stigende grad er et samarbejde mellem suveræne stater. Det er